Nummer 213

het V.D.H.-tje

11 Februari 1950

WEKELIJKS NIEUWSBLAD VOOR HET PERSONEEL
VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND - NEDERLANDSCHE KROON RIJWIELFABRIEK N.V.

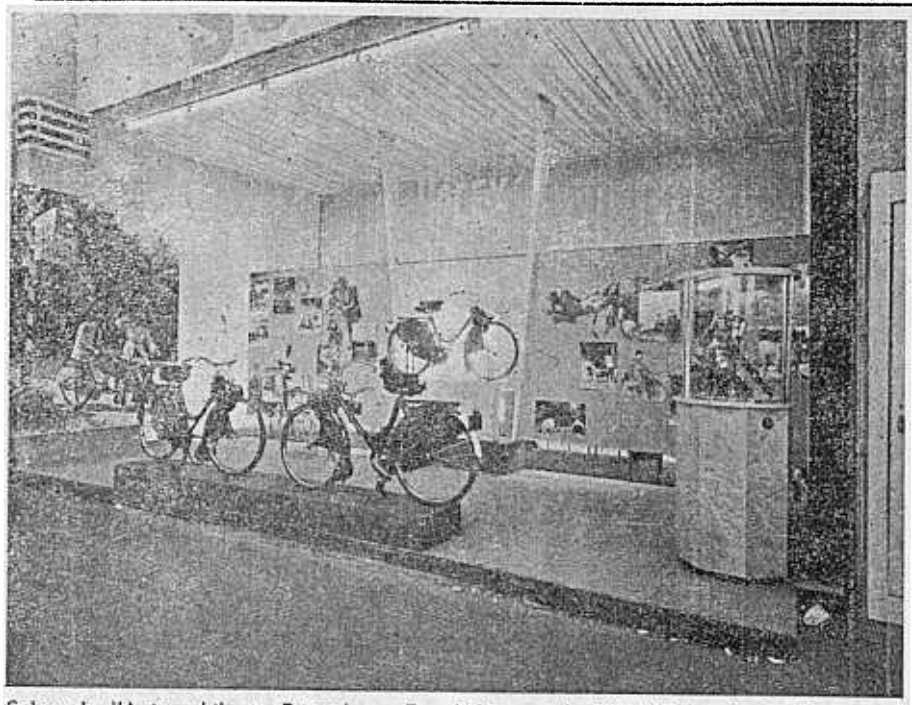

Salon de l'Automobile te Brussel. — Een kijkje op de RijwielSolex-stand, die grote belangstelling trok en waar het RS voor de eerste maal officieel aan onze Benelux-partners werd getoond.

Naar de geboortegrond van de SOLEX

in Frankrijk wordt hard gewerkt

Een reis naar Frankrijk is iets wat de gemiddelde Hollander uitermate lokt; een reis naar de Solexfabrieken te Parijs lokt dubbel. Niet alleen vanwege de vele geneugten, die de lichtstad biedt — zelfs de meest puriteinse Noorderling voelt hier zijn bloed bruisen, althans borrelen — maar ook omdat onze belangstelling nu eenmaal sterk uitgaat naar de fabriek waar de Solex ter wereld kwam, waar om zo te zeggen de wieg van de gemotoriseerde fiets stond.

Om precies te zijn: Solex heeft in Parijs of deszelfs omgeving drie fabrieken, één te Neuilly aan de Seine, twee te Courbevoie. Te Neuilly produceert men motoronderdelen en carburateurs voor alle mogelijke benzinemotoren.

Als fabrikant van carburateurs is Solex al een oudgediende. Solex produceert deze carburateurs in grote verscheidenheid en in betrekkelijk kleine series. Met enorme souplesse ging men zonder enige pijn over van het ene type op het andere. En gewerkt dat er in die fabriek werd, fantastisch. Nergens zag men nodeloos lopen, of zwaarwichtige conferenties van constructeurs, chefs, bazen of controleurs. Er werd gewerkt in hoog tempo en in prettige stemming.

De fabriek te Neuilly staat ingebouwd, kan dus niet meer uitbreiden en dus heeft men de machines zeer dicht op elkaar geplaatst. Ik zou haast zeggen: in elkaar gebouwd. Geen vierkante centimeter is onbenut gelaten. De fabriek heeft een omvang ongeveer zo groot als onze fabriek te Utrecht. Utrecht, dat toch behoorlijk gecomprimeerd is, is woest en ledig bij Neuilly vergeleken. In de tweede fabriek, die te Courbevoie, eveneens van Utrechts formaat, monteert men de motoren en worden de rijwielen vervaardigd. Hier ontstaan de VeloSolexjes en dat men ondanks de veel mededingers volledig vertrouwen in de toekomst van dit vervoermiddel heeft, bleek wel uit de grote uitbreidingen en investeringen. De montage geschiedt met de motor hangend aan een monorail. Op vele plaatsen passen de Fransen gemechaniseerd transport toe. Ons viel nog op een geraffineerd wielenvlecht-unit, waarbij de slingering van het wiel met Solex-pneumatische apparaten gemeten werd. In de derde fabriek, ook te Courbevoie, is de gieterij ondergebracht. Zowel gewoon als spuitgietwerk wordt hier vervaardigd. Men smelt in electrische ovens: de gietelingen zijn dus zeer zuiver.

Uiteraard leent alles zich niet voor publicaties. Ons viel bij Solex nog wel op: het grote aantal vrouwen achter de machines, de geniale constructies van de Fransen en het uitgebreide laboratorium.

En in Parijs: het sinds ons vorige bezoek weer aanzienlijk toegenomen aantal Solexen op straat, verbijsterend verkeer, het tempo van 110 km per uur op de Champs Elysées en de culinaire genoegens, die deze stad onder anderen kan bieden.

Een bezoek aan een buitenlandse fabriek werkt altijd verhelderend: men kan vergelijkingen treffen (die soms in ons voor-, soms in ons nadeel uitvallen) over inrichting, machinepark, werkmethoden, gereedschappen, transport, sociale voorzieningen, werktempo en productiviteit en het moet ons van het hart, dat wij na een bezoek aan een Franse fabriek diep respect hebben voor de vindingrijkheid en ijver van dit geniale volk, dat de naam heeft slordig en onverschillig te zijn, doch dat met de „Franse slag" behoorlijk raak weet te slaan.

Getuige de Solex!

BUDGETKAARTEN

toegepast door

Amsterdamse Kolenboeren

De kolenhandelaren in Amsterdam hebben samen met de Spaarbank voor de stad Amsterdam het initiatief genomen tot een spaarcampagne.

„Doelsparen" noemt men het en feitelijk is het een getrouwe copie van ons budgetsysteem. Wat is namelijk het geval:

Als het winter wordt heeft men kolen nodig en als de kolenhandelaar voor de deur staat is er geen geld.

Er is dan de keuze tussen: in de kou zitten of om crediet vragen bij de kolenhandelaren. Resultaat was, dat vele kolenhandelaren grote vorderingen hebben uitstaan en de klanten vanwege de kolen in de schuld zitten.

Men heeft nu de spaarzegelkaart ingevoerd, die ruimte bevat voor het plakken van 25 zegels van 1 gulden. De zegels kan men kopen bij een van de 15 kantoren van de Spaarbank of bij de kolenhandelaren.

Onder het motto: „door sparen kolen vergaren" maakt men nu reclame voor dit systeem, dat ingaat voor het stookseizoen 1950/51 en waar men veel resultaat van verwacht, gezien de 500.000 zegels, die men heeft laten drukken en waarmede men 20.000 gezinnen hoopt te bedienen.

„De Zakenwereld", aan welk blad wij dit bericht ontlenen, somt de onderstaande voordelen op:

Voor de consumenten:

1. **hij koopt zijn brandstoffen als het ware wekelijks in;**
2. **hij behoeft geen geld apart te leggen;**
3. **dit spaargeld is volkomen veilig;**
4. **de consument is niet gebonden aan één handelaar;**
5. **hij betaalt geen onkosten of provisie;**
6. **hij kan nu ook de goedkope zomerprijzen betalen, wanneer deze in ere worden hersteld.**

Voor de handelaren:

1. **zijn uitstaande posten verminderen;**
2. **hij kan zijn personeel vermoedelijk ook in de zomermaanden aanhouden;**
3. **hij kan dus meer service geven.**

Als men bedenke dat on sbudgetzegelsysteem nog doeltreffender is, omdat bij ons de zegels niet elke week moeten worden gekocht, doch in het loonzakje worden bijgesloten, (waardoor men dus niet in de verleiding komt het geld elders te besteden), is er alle reden om van onze budgetkaart nog meer gebruik te maken.

Want onze kaart is universeel; hij is niet alleen voor brandstoffen, doch ook voor kleding, meubilair, huisraad, de nieuwe fiets van Pa en de vacantietocht voor de hele familie. Kortom: voor alles:

NOMADE IN EIGEN LAND

Donderdagavond 18 Februari wordt in de filmzaal van de fabriek Maanweg een N.J.H.C.-avond belegd. Doel en werkwijze van deze bond zijn zo sympathiek, dat wij gaarne een speciaal artikel aan het werk van deze organisatie wijden.
Het dient gezegd, dat men zich over de N.J.H.C., of de Jeugdherbergcentrale, zoals de daagse naam luidt, wel eens verkeerde voorstellingen maakt. In de tijd, dat de Jeugdherbergcentrale opgang maakte, vond men de trekkers — dit zijn de actieve leden — doorgaans revolutionnaire nieuwlichters, die gehuld in bontgekleurd hemd en manchesterbroek, al heiladiho jubelend, onder guitaargetokkel van de ene jeugdherberg naar de andere trokken, daarbij dagelijks enorme afstanden afleggend in het zweet huns aanschijns en 's avonds op onvermoeibare voeten volksdansend op het grasveld.
De nette burgerij vond dit soort vacantiebesteding beslist minderwaardig, dat was alleen goed voor de radicalen. Het merkwaardige is, dat de jeugdherbergbeweging tegen alle vooroordelen en wanbegrip in steeds grotere omvang kreeg. De reden: de jeugdherbergen voorzagen in een dringende behoefte.

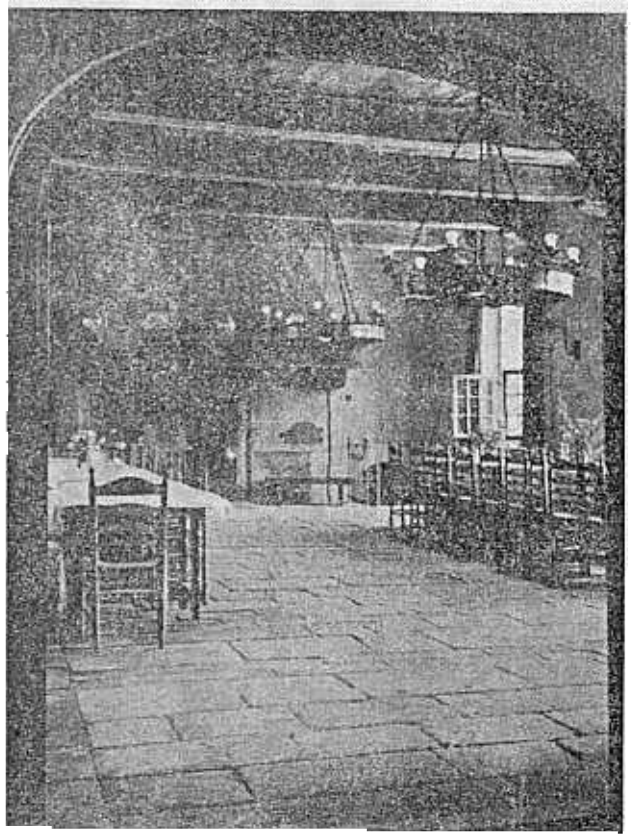

JEUGDHERBERGEN STAAN OPEN VOOR JONG NEDERLAND

Laten wij de zaak nuchter bezien: welke mogelijkheden stonden voor de jongelui vroeger open op het gebied van vacantie? Hotels en pensions zijn voor hen beslist te duur en bovendien, daar horen zij door leeftijd en geaardheid zeker niet thuis.

Logeren bij familieleden? — een voortzetting van de dagelijkse sleur in een enigszins andere omgeving. Bovendien schept het verplichtingen die mettertijd resulteren in ongedachte en onverwachte tegenbezoeken.

Kamperen is een oplossing. Maar bij kamperen is men vrijwel aan de plaats gebonden wil men zich niet een kameel voelen, bovendien, kamperen vereist een bepaalde techniek, laten wij zeggen zoals die van de oermens. Niet iedereen voelt zich gelukkig in de ontberingen die kamperen onvermijdelijk met zich brengt. Niettemin, voor de liefhebbers is kamperen een prachtige sport, maar dan moet men het jeugdherbergstadium reeds gepasseerd zijn. Jeugdherbergen brengen spelenderwijs de oplossing. De trekker is ontheven van de zorg voor warme maaltijden en bed. Goed voer en een warme stal zijn iedere dag opnieuw gewaarborgd.

Hij komt elke avond goed onder dak en is 's morgens fit om een volle dag in de open lucht door te brengen. Want het is wel de bedoeling, dat de trekker inderdaad trekt en zich fietsend of wandelend van de ene jeugdherberg naar de andere begeeft.

Overigens een allergenoeglijkste bezigheid, die het nomaden-instinct van de mens volkomen voldoet.

's Morgens wordt men wakker, zegt Rhijnauwen, in de jeugdherberg te Bunnik. Opstaan, wassen en aankleden, ontbijten, bed opmaken en de corvee verrichten, die de jeugdherbergvader of -moeder je toedenkt.

Een half uurtje hoogstens duurt zo'n taak, die bestaat uit het zwabberen van slaapzaal, keuken, het aanharken van de tuin of aardappelen schillen voor de trekkers die 's avonds komen. Daarna een hartelijk afscheid en tot weerziens. Nederland ligt voor je open. Zin om naar het Oosten te gaan?

Over de Veluwe voeren rijwielpaden dwars door de donkere dennenbossen, waar je nog niets merkt van Nederland's overbevolktheid, over open heidevelden, waar het zoemt en geurt naar Emst-Epe, een landhuisachtig jeugdherbergje midden in heide en kreupelhout.

Het Zuidoosten: men komt terecht in Arnhem of over de rivier in Nijmegen of daaromtrent. De volgende dag kan men over Berg en Dal en de zeven heuvelen naar Gennep en de Plasmolen, om vervolgens langs de Maas af te zakken naar het Zuiden van Limburg, waar de vlaaikes zoet en de heuvels bol zijn. Men kan eigenlijk van alles: op de fiets of te voet vrij rondzwerven door ons land en ook daarbuiten, want de N.J.H.C. heeft overeenkomsten gesloten met de jeugdherbergcentralen van zoveel landen, dat de gehele wereld voor de trekker openstaat.

Noemen wij als concrete mogelijkheden alleen maar België (de Ardennen) en Engeland.

OOK OUDERS ZIJN WELKOM

En nu belegt de kern een N.J.H.C.-avond. Hij is niet alleen bestemd voor de jongeren (die wij er al haast vanzelfsprekend verwachten), maar ook voor de ouderen, die wel eens iets meer van de N.J.H.C. willen weten, al was het alleen maar om zelf eens mee te doen. Want de jeugdherberg staat open voor ieder, die jong van hart is.

LUIDSPREKERFABRICAGE

Een radiotoestel heeft tot doel geluid te maken, van de goede soort en in de goede hoeveelheid. Vandaar, dat de luidspreker zo'n belangrijk onderdeel van het toestel vormt. Met onze eigen luidsprekerproductie maakten wij deze week kennis, toen wij op de wikkelafdeling een lijmtafel ontdekten, bestemd voor het lijmen van luidsprekerconussen, een der vele phasen van de luidsprekerproductie.

De heren Verwer en Struyck hebben gedemonstreerd hoe het precies gaat met die luidsprekerfabricage.

Aangezien het toch niet mogelijk is een fabricageproces zo te beschrijven, dat de leek zegt: Nu snap ik het, volstaan wij maar met de mededeling, dat er heel wat nauwkeurigheid, machines en contrôle aan te pas komen voor zo'n luidspreker door de band afgeleverd wordt. Op ons maakte de meeste indruk de eindcontrôle in de geluidscabine, waar men, dank zij de belichting met een stroboscopische lamp, de conus als het ware vertraagd kan zien bewegen en waar musicaal aangelegde personen op de toongenerator het Wilhelmus kunnen spelen. De eigen fabrikaat luidsprekers — na de vele duizenden, die er al vervaardigd zijn, komt dit nieuws als mosterd na de maaltijd — vormen zo'n interessant object in onze interessante fabriek, dat wij dit onze lezers niet wensten te onthouden. Ook niet aan Utrecht, waar men voor ons verschillende onderdelen maakt.

de Utrechtse Ideeënbus

WIE KAN EEN IDEE INZENDEN

In ons artikel van de vorige week was de vraag behandeld: „Hoe ontstaat een idee?"
Thans willen wij onze aandacht schenken aan de beantwoording van de volgende twee vragen.
Als eerste is nu aan de beurt: „**Wie kan een idee inzenden?**"
Het antwoord op deze vraag is erg eenvoudig: elk lid van het VDH-personeel. Dus zowel de corveeër als de stamper; de mensen in de nabewerking als in metaalwaren; het meisje aan de band als haar baas; kunnen een idee inzenden. Ook het kantoor, magazijn, huisvesting en het ander niet genoemde personeel, kunnen meedoen. Alle lagen van de VDH-bevolking kunnen en mogen ideeën inzenden.

1. De heer **G. C. Schuddebeurs** van de slijperij vond dat het begin en einde der werktijden met een duidelijk hoorbare bel aangegeven moesten worden. De ideeëncommissie was het hiermede eens en beloonde dit met *f* 3,50.
2. De heer **Schep**, baas van de SZ 23-band, zag bij zijn buurman, de SZ 20-band, het monteren van de handstofzuiger. Hij kwam op het idee om bij de montage van de handgreepsteun de schroeven te vervangen door penbevestigingsbussen. Dit betekende een behoorlijke besparing van montagekosten en voor hem een beloning van *f* 25,—.

De derde vraag welke nu behandeld moet worden is:

„Waar moet men een idee indienen?"

Deze vraag is eigenlijk al vorige week beantwoord, namelijk in de vitrine bij de mannengarderobe, waar wekelijks verschillende gereedschappen en andere producten worden tentoongesteld.
Weet U het nog? In de rechterzijkant van de vitrine bevindt zich een gleuf, waarin U de ideeën kunt werpen. Het is vanzelfsprekend, dat U de ideeën op een net stuk papier schrijft.
Vergeet vooral niet Uw naam en afdelingsnr. op het idee te vermelden. Kunt U moeilijk schrijven, roep dan de hulp in van Uw baas of schrijf in korte woorden waar het om gaat.
Als het bij de beoordeling van Uw idee nodig blijkt om nadere inlichtingen te ontvangen, dan komen wij wel even bij U aan om deze te halen.
De daad is nu aan U om te zorgen, dat Uw naam een volgende keer bij de beloonde ideeën vermeld staat.

berijmd door een deelnemer

FAMILIE-EXCURSIE

Wij bezochten hedenmiddag de fabriek van VAN DER HEEM,
Ik was met mijn dochter en schoonzoon, dus niet alleen.
De ontvangst zeer genoeglijk; direct een kopje thee,
waarna een voorbeschouwing, daar deden wij het mee.
Toen de rondleiding door de gehele fabriek,
Wat wij daar wel zagen, dat was magnifiek.
Voor zo iets moet men zich interesseren,
Nu, dat ontbrak hier niet, voorwaar,
Het was een echte familieschaar.
Wat daar gepresenteerd werd door vlugge handen
Aan snelle machines en lopende banden,
Daar staat men als leek wel vreemd van te kijken.
Als men het begin ziet van het stempel maken
Dan denk je: hoe krijgen ze die zo, die snaken.
Maar als ze je dan een beschrijving gaan geven
Dan weet je weer iets meer dan zo even.
De producten die wij zagen van begin tot het end
die zijn over de gehele wereld zeker bekend.
Wij hopen dat in de toekomst deze fabriek blijkt te klein
En dat dan te vinden is een zeer geschikt terrein.
Waar weer vele jonge krachten arbeid zullen vinden
En desnoods de oude om dozen dicht te binden.
Na het bezichtigen van fabriek, magazijn en kantoor
gingen wij weer de schitterende cantine door
En na het gebruik van een heerlijk kopje thee
Zagen wij de film; nou, daar neem je iets van meel
Als je daar ziet wat vele rappe handen
maken de bekende artikelen aan lopende banden.
Het meest wat mij opviel van allemaal:
Er spijbelde er geen en dat was een moraal.
De saamhorigheid is prachtig, zo moet het wezen,
Dan hoeft geen werkgever en -nemer iets te vrezen.
Met gezondheid en werklust, neem dit aan van mij,
Daar bouwt men mee op een nieuwe maatschappij,
Vooral wanneer het betreft een nuttige industrie
Van stofzuigers, boormachines, radio's, ventilatoren of Solexie.

„De Hoge Veluwe"

Maandag 20 Februari aanstaande komt om 7.45 uur de heer A. B. WIGMAN een causerie houden over de Stichting het Nationale Park „de Hooge Veluwe".
De lezing wordt verduidelijkt met lichtbeelden, terwijl na de pauze een uitstekende natuurhistorische geluidsfilm met betrekking tot dit park wordt gedraaid.
Kaarten van af Vrijdag 17 Februari 1950 verkrijgbaar bij kernleden en de heer Van Bokhorst.

GEREEDSCHAPPRIJSVRAAG

No. 90 heeft de gestelde vragen over tappen en het gebruik daarvan het best beantwoord en won daarmede de prijs van *f* 2,50.
Ten einde het overschrijven van de vragen mogelijk te maken, zal het aantal worden verminderd.
Nogmaals wordt er op gewezen, dat de gereedschapvitrine tevens dienst doet als ideeënbus.

Vacantietips

Wie in de fabrieksvacantie verzekerd wil zijn van een goed tehuis in een omgeving waar hij zijn kostbare weken graag doorbrengt, dient nu definitieve afspraken te maken.
Afdeling sociale zaken ontving een aanlokkelijke circulaire van het kamphuisjescentrum „BORNHOLM", gelegen op het Waddeneiland Terschelling. Voor *f* 2,50 per dag per persoon (inclusief de kost) kan men daar kamphuisjes met accomodatie voor 8 personen huren. Er staan 20 huisjes. Wie naar Terschelling wil kan zich wenden tot: J. de Graaf, 't Land 43, Terschelling.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

VOORBURGSE AMBTENAREN ZIEN ONZE FABRIEK

Woensdagavond j.l. heeft de afdeling Voorburg van de Nederlandse Bond van Gemeente-ambtenaren een bezoek aan onze fabriek Maanweg gebracht. Het doel was kennis te maken met het bedrijf, dat weliswaar op Haags grondgebied gelegen, toch een belangrijke rol in de gemeente Voorburg speelt door het grote aantal personeelsleden, dat in die gemeente woonachtig is.

De kennismaking is — naar wij horen — tot grote tevredenheid verlopen. De ambtenaren vonden het prettig een kijkje te kunnen nemen in een moderne fabriek, wij vonden het prettig hun dit kijkje te gunnen en door voorlichting en rondleiding een samenhangende indruk te geven in wat VDH is en doet.

Daartoe hield de heer Veldkamp een inleiding en werd een rondgang gemaakt door de afdelingen montage, draaierij en plaatbewerking.

Het dient gezegd, dat het personeel van deze afdelingen gezorgd heeft dat men een zeer goede indruk van ons bedrijf kreeg. Een bijzonder woord van lof voor degenen, die op afdeling montage en wikkel door expositie van onderdelen en fabricagemethoden, deze excursie zelfs voor de insiders tot een waar genoegen maakten.
Hetzelfde geldt voor de afdelingen draaierij en plaatbewerking.

Hoofdkantoor en Fabriek MAANWEG

Op Maandag 13 Februari viert C. van Leeuwen zijn 12½-jarig jubileum in onze N.V. Van Leeuwen begon zijn loopbaan bij VDH als monteur in de versterkerafdeling in de Stortebekerstraat, de zogenaamde afdeling M. Na ruim een jaar werd hij aangewezen voor het onderhoud en de reparatie van de maatapparatuur, die toentertijd gebruikt werd in onze montagefabriek aan de Laakweg. Deze werkzaamheden werden voortgezet op de Maanweg tot dat Van Leeuwen op 1 December 1947 overgeplaatst werd naar de afdeling technische dienst, om de aldaar vrijgekomen plaats van servicemonteur te gaan innemen. De wijze, waarop hij deze werkzaamheden verricht mag wel eens extra naar voren gebracht worden, daar het dikwijls zeer ondankbare servicewerk door hem steeds met grote voortvarendheid en opgewektheid verricht wordt, waarbij hem tijd noch moeite ooit te veel zijn en de kwaliteit van zijn werk bewijst, dat hij zijn vak verstaat.
Wij hopen, dat Van Leeuwen op dezelfde weg moge voortgaan en zijn werkzaamheden met evenveel vreugde in de nu aangebroken jaren zal mogen vervullen.

ZIJN WIJ ZULKE VANDALEN

Een hartekreet

Er is herhaaldelijk door mij geconstateerd, dat er personen in onze fabriek werken, die er behagen in scheppen om eigendom van de fabriek moedwillig te vernielen.
Is dit nu als baldadigheid te beschouwen, of vinden deze mensen zich zulke helden? Als ik mijn persoonlijke mening hierover mag zeggen, zou ik dit willen zeggen: helden zijn het voor mij zeker niet, maar kortweg gezegd lafaards.
Beseffen deze mensen wel wat het resultaat van deze vernielzucht is? Misschien niet. Ik geloof ook niet dat ze daar dieper over na denken. Mochten ze dit stukje lezen, dan voorspel ik hierbij de resultaten.
Ten eerste als men betrapt wordt, dat men zonder pardon de fabriek uitgestuurd wordt. Dat is eigen nadeel. Wordt men niet betrapt, dan zijn de collega's de dupe van de baldadigheid, want het uiteindelijke gevolg hiervan is, dat strengere maatregelen genomen moeten worden. Om verder maar niet te spreken over de gevolgen van deze maatregelen onder de collega's.
Verder wilde ik het personeel dat niet vernielzuchtig is, ik kan gelukkig zeggen dat dit het merendeel is, aanraden om als men iemand kent op de afdeling, en men constateert een feit, dit direct bij de chef te melden.
Beschouw dit nu niet als **verraden** van de collega, want het is geen collega; het heeft ook niets met verraden te maken. Men is verplicht dit te melden. Beter dat één, dan dat het gehele personeel de dupe is.

KERNLID

Onze mening

In een fabriek als de onze, waar een 1000-tal mensen een deel van hun leven doorbrengen, kan men vanzelfsprekend alle menselijke gedragingen en misdragingen verwachten. Onder de 1000 Maanweg-VDH-ers bevinden zich — eveneens vanzelfsprekend — lieden die wel eens een scheve schaats rijden. In de burgermaatschappij zijn politie, brandweer en geneeskundige dienst onvermijdelijke correctiemiddelen. In een bedrijf eveneens. Het gevaar van stukjes als het nevenstaande is, dat „men" de indruk zou kunnen krijgen dat er bij VDH een troep vandalen werkt, die er plezier in heeft, de boel te vernielen of te beschadigen.
Niets is gevaarlijker dan dit over één kam scheren. Wij weten dat ons personeel een behoorlijke groep is, die weliswaar zijn menselijke fouten en gebreken heeft, doch die zich gewoonlijk als fatsoenlijke lieden gedragen.
Dat er rotte appels in de mand zijn is helaas waar — getuige dit artikel — maar er is zeker geen reden tot grote bezorgdheid. Met die baldadigheid valt het wel mee. Bovendien is er de sterke arm van de bewakingsdienst, die er voor zorgt dat euveldoeners zich spoedig betrapt weten en dan zonder pardon de Maanweg op gaan, waar het nu nat en koud is.

Dankbetuigingen werden ontvangen van:
F. v. d. Krol—Stakenburg, afdeling service, voor cadeaux en gelukwensen ontvangen bij huwelijk.

Burgerlijke Stand

Geboren:
Johebeth, dochter van Feuerberg, afdeling plaatbewerking, op 2-2-'50.

INTREDINGEN

P. J. Bosdijk, opleiding, 6-2-'50.
H. Jansen, opleiding, 6-2-'50.
G. J. Gosselink, inleerband, 6-2-'50.
L. de Waal, plaatbewerking, 6-2-'50.
Th. v. d. Biezen, draaierij, 6-2-'50.
C. A. Bültjes, draaierij, 6-2-'50.
A. v. d. Kleij, draaierij, 6-2-'50.
N. van Leeuwen, draaierij, 6-2-'50.
J. Vergeest, draaierij, 6-2-'50.
H. J. Voorvelt, draaierij, 6-2-'50.
I. M. A. Spaans, galvano, 6-2-'50.

Tramabonnementen

De tramabonnementen voor de maand Maart kunnen besteld worden op Maandag 13 Februari tijdens de [illegible] in de grote cantine.

VACATURE

Op de afdeling wikkel kunnen wij plaatsen:

een machine insteller

Gegadigden kunnen zich schriftelijk melden vóór Woensdag 15 Februari 1950 bij de heer v. d. Kade, afdeling personeeldienst.

Spreekuur kern — Maanweg

De kern houdt spreekuur op Maandag 13 Februari aanstaande in wachtkamer 1 begane grond.
Aanwezig zijn:
1e pauze: de heer Stoffels en mej. Becude;
2e pauze: mej v. Rietschoten en de heer v. d. Ree.
Kaarten halen op Maandag 13 Februari aanstaande in beide cantines en Dinsdag 14 Februari in wachtkamer 1 tijdens het spreekuur van afdeling verkoop.
Bovendien zijn de ouders van onze VDH-jeugd van harte welkom.
Het programma omvat: een verhaal over doel en werkwijze van de jeugdherbergcentrale en enkele films.
De jeugdherbergvader uit Bakkum (N.H.) zal tussentijds laten horen hoe men zich in de jeugdherbergen amuseert.
Wij hopen, dat allen die nog een „hunkering naar de horizon" in zich voelen, Donderdag aanstaande aanwezig zullen zijn.

ARBEIDSCLASSIFICATIE

Lezing door de heer Meys op 2 Februari

Op instigatie van de kern werd de heer Meys uitgenodigd om voor het kader van de fabrieken aan de Maanweg en de Laakweg een lezing te houden over bovengenoemd onderwerp. Daar de arbeidsclassificatie de basis is, waarop het gehele beloningstelsel voor ons uurloonpersoneel berust, is een wat ruimere kennis over deze materie voor allen die aan uurloners leiding geven, zeer gewenst.
Het was dan ook zeer verheugend een grote schare van kaderleden aanwezig te zien.
In zijn voordracht behandelde de heer Meys het principe van arbeidsclassificatie, de geschiedenis bij Van der Heem N.V., de stand van zaken bij VDH en de mogelijkheden bij een juiste toepassing van de arbeidsclassificatie.
Na de pauze was er gelegenheid tot het stellen van vragen, waarvan een ruim gebruik werd gemaakt.